

Arrest

nr. 60 671 van 29 april 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 15 februari 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 29 december 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CILINGIR, die loco advocaat R. AKTEPE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS HABA, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De eerste bestreden beslissing luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 11.12.2009 werd ingediend door:

(S.F.)

nationaliteit: Turkije

geboren te (...) op (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat de aanvraag van 11.12.2009 ontvankelijk wordt verklaard omwille van het feit dat de aanvraag werd ingediend tijdens de periode van 15.09.2009 tot 15.12.2009, zoals voorzien in de vernietigde instructies van 19.07.2009. De elementen die worden aangehaald in de ontvankelijkheid (het feit dat betrokkene geen enkele binding meer onderhoudt met zijn land van herkomst sinds 2002, administratieve moeilijkheden in zijn land van herkomst door zijn lange afwezigheid) worden dan ook niet aanvaard als zijnde buitengewone omstandigheden en hebben tevens niet geleid tot de ontvankelijkheid van de aanvraag.

Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Niettegenstaande het feit dat betrokkene een arbeidsovereenkomst bij BVBA Bir Tadim van 18.11.2009 voorlegt, hebben wij moeten vaststellen dat betrokkene niet kan aantonen dat hij ononderbroken in België verblijft sinds ten laatste 31.03.2007. Uit de studie van het administratief dossier blijkt dat betrokkene op 21.05.2008 een aanvraag 9bis heeft ingediend te Antwerpen en dat voor deze datum geen elementen terug te vinden zijn die duiden op een ononderbroken verblijf ten laatste ingegaan op 31.03.2007. Uit de studie van de aanvraag van betrokkene, blijkt dat hij enkel documenten voorlegt die zijn aanwezigheid in België in 2009 aantonen, meer bepaald de vernoemde arbeidsovereenkomst van 18.11.2009, een huurcontract geldig van 20.11.2009 tot 20.11.2010, een verklaring van aanmelding in het Huis van het Nederlands en een niveaubepaling van 03 12.2009, een aantal 'refertes ten "28TTT!2öO9r "30TTT2009 en 0771272009, een medisch getuigschrift van 09.03.2009 en een attest van spoedopname op 02.02 2009 Bovendien blijkt dat het paspoort dat betrokkene voorlegt op 01.10.2007 verlengd werd op het Turks Consulaat te Rotterdam, Nederland en dat betrokken bij de opmaak van het medisch getuigschrift heeft verklaard voor zijn aanwezigheid in België in Nederland te hebben verbleven Het ononderbroken verblijf van betrokkene in België sinds ten laatste 31.03.2007 is dus niet aangetoond, wat betekent dat betrokkene geen aanspraak kan maken op het criterium 2.8B.

Het feit dat betrokkene bereid is Nederlands te leren, bereid is om te werken, een vrienden- en kennissenkring heeft opgebouwd en getuigenverklaringen en attesten voorlegt, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Wat betreft de in het verzoekschrift aangehaalde argumenten die betrekking hebben op de medische toestand van betrokkene (met name: depressie), waardoor betrokkene meent zich in een zich in een prangende humanitaire situatie te bevinden: de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 maakt duidelijk een onderscheid tussen twee verschillende procedures: aan de ene kant het artikel 9bis dat in België verblijvende personen die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging kunnen aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar zij verblijven, aan de andere kant het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening. De hier ingeroepen medische elementen vallen buiten de context van artikel 9bis en derhalve kan in dit verzoek aan deze medische argumenten geen verder gevolg worden gegeven. Het staat betrokkene echter vrij een aanvraag op basis van art 9ter in te dienen zoals bepaald in art 7§1 van het KB van 17/05/2007 (BS 31/05/2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15/09/2006: via aangetekend

schrijven bij de Sectie 9ter van de Dienst Humanitaire Regularisaties, Dienst Vreemdelingenzaken, Antwerpsesteenweg 59Bte 1000 Brussel.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

• De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1, 1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig visum.”

De tweede bestreden beslissing luidt als volgt:

Bijlage 13 :

In uitvoering van de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid meegedeeld op datum van 29/12/2010, wordt aan (S.F.) (M) geboren te (...) (Turkije), op (...), van Turkije nationaliteit, verblijvend: (...), het bevel gegeven om uiterlijk op 20/02/2011 het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Reden van de beslissing :

• De betrokkene verblijft langer in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten, (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980). Niet in bezit van een geldig visum.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van “art. 9 bis Vreemdelingenwet alsook de materiële motiveringsverplichting en het gelijkheidsbeginsel”. Hij betoogt dat hij aan de hand van getuigenverklaringen heeft aangetoond dat hij sinds 2006 in België is, dat de instructie van 19 juli 2009 is vernietigd, zodat de verwerende partij aan verzoeker geen voorwaarde kan opleggen van een instructie die niet bestaat en dat het gelijkheidsbeginsel is geschonden doordat er een onderscheid wordt gemaakt tussen “illegalen” aanwezig in het Rijk voor 31 maart 2007 en “illegalen” aanwezig na 31 maart 2007. Dit onderscheid is niet objectief. Verzoeker betoogt voorts dat hij werk heeft en het minimumloon kan verdienen, “zodat hij niet uit de boot kan vallen omdat hij toevallig het Rijk zou binnengekomen zijn na 31.03.07.”

2.2. Verzoeker diende een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Artikel 9 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde. Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van opthoud in het buitenland.”

Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de Minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens

gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. (...)”.

Uit een eenvoudige lezing van de motieven in de bestreden beslissing blijkt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond is verklaard. Verweerder heeft verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf aldus ten gronde onderzocht. Uit het administratief dossier blijkt en dit wordt niet betwist, dat verzoeker zijn aanvraag ten gronde onder meer baseerde op de instructies van 19 juli 2009, meer bepaald op punt 2.8B ‘werk en duurzame lokale verankering’.

De Raad stelt vast dat verweerder op alle door verzoeker ingeroepen argumenten is ingegaan, doch dat enkel aangaande bovenstaande punt betwisting bestaat, zodat de Raad zich ook tot dit punt kan beperken. Verweerder heeft verzoekers argumenten getoetst aan de criteria van punt 2.8B, met name werk en duurzame lokale verankering van de instructies. Verzoeker meent dat verweerder hem evenwel geen voorwaarde kan opleggen van een instructie die niet bestaat, nu deze werd vernietigd. Beide partijen geven aldus aan op de hoogte te zijn dat de instructies van 19 juli 2009 werden vernietigd door de Raad van State op 10 december 2009. Verweerder motiveerde in de bestreden beslissing dat verzoeker zich evenwel in zijn aanvraag beriep op de instructies van 19 juli 2009 en wijst op het engagement aangegaan door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, de heer Melchior Wathelet, om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in de eerder vernoemde instructie te blijven toepassen.

Verzoeker kan worden gevolgd waar hij stelt dat de instructie door de Raad van State werd vernietigd in zijn arrest nr. 198.769 van 10 december 2009 omdat de instructie geen ruimte meer toelaat voor appreciatie doordat meteen is voldaan aan de voorwaarde van de buitengewone omstandigheden zoals voorzien in de Vreemdelingenwet dit terwijl enkel de wetgever de aanvragende vreemdeling kan ontslaan van de verplichting aan te tonen dat er in zijn geval buitengewone omstandigheden voorhanden zijn. *In casu* is de bestreden beslissing echter geen beslissing houdende de onontvankelijkheid van de regularisatieaanvraag, maar wel een beslissing aangaande de gegrondheid van de regularisatieaanvraag. De vraag of voldaan is aan de voorwaarden van de buitengewone omstandigheden en welke buitengewone omstandigheden dan wel werden aanvaard, is hier niet aan de orde.

Wat betreft de gegrondheid van de aanvraag maakt verweerder inderdaad gebruik van de criteria van de instructie. Dit wordt niet betwist door de verwerende partij. Echter dient de Raad vast te stellen dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij de beoordeling van de gegrondheid van de aanvraag beschikt over een ruime appreciatiebevoegdheid. Anders dan bij de ontvankelijkheid van de aanvraag heeft de wetgever hier geen wettelijke criteria vooropgesteld waaraan de aanvraag moet voldoen om gegrond te worden verklaard. Een ruime discretionaire bevoegdheid betekent echter niet dat verweerder willekeur mag hanteren. Door binnen het kader van zijn discretionaire bevoegdheid de elementen die vooropgesteld waren in de vernietigde instructie te hernemen als ware het nieuwe criteria voor een beoordeling ten gronde van de regularisatieaanvraag, kan aan verweerder geen willekeur worden verweten. Nogmaals wordt benadrukt dat de nieuwe gehanteerde criteria geen betrekking hebben op de invulling van het begrip “buitengewone omstandigheden” maar dat zij louter gehanteerd worden bij een beoordeling over de grond van de zaak. Hierdoor miskent verweerder noch het wettigheidsbeginsel, noch de kracht van gewijsde van het arrest van de Raad van State. Bovendien betwist verzoeker niet dat hij in zijn aanvraag beroep heeft gedaan op de criteria van punt 2.8 van de vernietigde instructie, zodat gelet op het vertrouwensbeginsel, verweerder verzoekers aanvraag aan de criteria van de instructie kon toetsen.

Verzoeker betoogt dat hij voldeed aan de criteria zoals beschreven in punt 2.8B ‘werk en duurzame lokale verankering’ van de instructie. Dit onderdeel luidde als volgt:

“Voor aanvragen ingediend 3 maanden te rekenen vanaf datum van 15 september 2009 zal ook de vreemdeling met een duurzame lokale verankering in België in aanmerking komen. Deze situatie betreft de vreemdeling, die het centrum van zijn affectieve, sociale en economische belangen in België heeft gevestigd. Het bestaan van een duurzame lokale verankering in België is een feitenkwestie die onderzocht wordt binnen de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de minister of zijn gemachtigde. Volgende vreemdelingen komen in aanmerking: (...)

B. Of de vreemdeling die, voorafgaand aan zijn aanvraag, sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf in België heeft en die een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt,

hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon.”

In de bestreden beslissing wordt het volgende gemotiveerd: “Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Niettegenstaande het feit dat betrokkene een arbeidsovereenkomst bij BVBA Bir Tadin van 18.11.2009 voorlegt, hebben wij moeten vaststellen dat betrokkene niet kan aantonen dat hij ononderbroken in België verblijft sinds ten laatste 31.03.2007. Uit de studie van het administratief dossier blijkt dat betrokkene op 21.05.2008 een aanvraag 9bis heeft ingediend te Antwerpen en dat voor deze datum geen elementen terug te vinden zijn die duiden op een ononderbroken verblijf ten laatste ingegaan op 31.03.2007. Uit de studie van de aanvraag van betrokkene, blijkt dat hij enkel documenten voorlegt die zijn aanwezigheid in België in 2009 aantonen, meer bepaald de vernoemde arbeidsovereenkomst van 18.11.2009, een huurcontract geldig van 20.11.2009 tot 20.11.2010, een verklaring van aanmelding in het Huis van het Nederlands en een niveaubepaling van 03 12.2009, een aantal 'refertes ten "28TTT!2öO9r "30TTT2009 en 0771272009, een medisch getuigschrift van 09.03.2009 en een attest van spoedopname op 02.02 2009 Bovendien blijkt dat het paspoort dat betrokkene voorlegt op 01.10.2007 verlengd werd op het Turks Consulaat te Rotterdam, Nederland en dat betrokken bij de opmaak van het medisch getuigschrift heeft verklaard voor zijn aanwezigheid in België in Nederland te hebben verbleven Het ononderbroken verblijf van betrokkene in België sinds ten laatste 31.03.2007 is dus niet aangetoond, wat betekent dat betrokkene geen aanspraak kan maken op het criterium 2.8B.”

Verzoeker betwist niet dat hij ononderbroken op het grondgebied verblijft sinds ten minste 31 maart 2007. Verzoeker meent evenwel dat het een schending van het gelijkheidsbeginsel uitmaakt om een onderscheid te maken tussen illegalen aanwezig in het Rijk vóór 31 maart 2007 en illegalen aanwezig na 31 maart 2007. Verzoeker betoogt dat dit onderscheid niet objectief is. Hij betoogt dat hij werk heeft en het minimumloon kan verdienen, zodat hij niet uit de boot kan vallen omdat hij toevallig het Rijk is binnengekomen juist na de datum van 31 maart 2007. De grondwettelijke regels van de gelijkheid en de niet-discriminatie, vervat in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, sluiten niet uit dat een verschil in behandeling tussen categorieën van personen wordt ingesteld, voor zover dat verschil op een objectief criterium berust en redelijk verantwoord is. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betwiste maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen. Het gelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel. De voormelde garanties gelden ook wanneer een verschil in behandeling wordt ingesteld ten nadele van vreemdelingen die zich in België bevinden. De instructies en de beslissing om de criteria van de instructies verder toe te passen werden door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid gedaan in het kader van een éénmalige regularisatieoperatie ten aanzien van vreemdelingen die zich reeds lange periode op het grondgebied bevinden. De datum van 31 maart 2007 betreft dan ook een objectief criterium van onderscheid en wordt toegepast voor alle personen die een regularisatieaanvraag indienden of actualiseerden in de periode van drie maanden te rekenen vanaf datum van 15 september 2009 en die in hun aanvraag beroep hebben gedaan op de criteria van de vernietigde instructie. De Raad herhaalt dat, -door binnen het kader van zijn discretionaire bevoegdheid de elementen die vooropgesteld waren in de vernietigde instructie te hernemen als ware het nieuwe criteria voor de beoordeling ten gronde van de regularisatieaanvraag-, aan verweerder geen willekeur kan worden verweten. In de mate verzoeker stelt dat niet alle vreemdelingen die aantonen werk te hebben, het minimumloon te verdienen en hun aanvraag indienden of actualiseerden in het kader van de instructies, worden onderworpen aan de voorwaarde van 'ononderbroken verblijf sinds ten minste 31 maart 2007', toont verzoeker dit niet aan. Verzoeker toont dan ook niet aan met feitelijke en concrete gegevens dat gelijke gevallen ongelijk worden behandeld. Een schending van het gelijkheidsbeginsel wordt niet aangetoond. Nu verzoeker niet betwist dat hij ononderbroken op het grondgebied verblijft sinds ten minste 31 maart 2007, kon verweerder concluderen dat verzoeker niet voldoet aan de criteria van de vernietigde instructie, die hij op grond van zijn discretionaire bevoegdheid herneemt voor de beoordeling ten gronde van de aanvraag. Verzoeker maakt met zijn loutere bewering niet aannemelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris niet in alle redelijkheid tot de door hem genomen vaststellingen is gekomen. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris uitvoerig is ingegaan op alle door verzoeker aangehaalde elementen om een machtiging tot verblijf te bekomen. Uit wat voorafgaat, blijkt dat de conclusie dat verzoeker niet heeft aangetoond ononderbroken op het Belgische grondgebied te verblijven om aanspraak te kunnen maken op regularisatie op basis van het criterium 2.8B van de vernietigde instructie, niet kennelijk onredelijk noch onjuist is. De bestreden beslissing steunt op ter zake dienende, deugdelijke, afdoende en pertinente motieven. Een schending

van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet of de materiële motiveringsplicht wordt niet aangetoond. Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegronde middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC